

{ אז נדברו }

פרשת שמיני תשפ"א | לסדר: "דוד מפוז ומכר בכל עוז לפני ה'" | | עלון מס: 507

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

זה תלוי בי!!! זה אני!!! לא אף אחד אחר!!!

ז"ל רש"י בפרשתנו: כיון שראה אהרן שקרבו כל הקרבנות ונעשו כל המעשים ולא ירדה שכינה לישראל היה מלטער ואומר: יודע אני שבעם ישראל... בינינו... אם אנחנו היינו שומעים את אהרן הכהן אומר כזה משפט... מה היינו חושבים בלב... היינו מחייכים לעצמנו ואומרים: הוי באמת... בדיוק אהרן הכהן... בדיוק עליו הקב"ה כועס... תמיד זה ככה... דווקא הצדיקים הזכים והטהורים ביותר בטוחים שהם החוטאים והפושעים הגדולים ביותר... נכון ככה היינו חושבים לעצמנו??? אז זהו שאם תשים לב: משה רבינו לא ביטל את דברי אהרן!!!! הוא לא מחה בו בקנאות... הוא לא אמר לו: הוי... באמת... חס ושלום... לא!!!! אתה יודע למה???

כתוב כאן: שאהרן הכהן האשים את עצמו... אני אשם בחטא העגל!!!! אני אשם שהאש לא יורדת מהשמים!!! אני אשם שהקב"ה אולי לא חפץ בעם ישראל... בינינו... אם אנחנו היינו שומעים את אהרן הכהן אומר כזה משפט... מה היינו חושבים בלב... היינו מחייכים לעצמנו ואומרים: הוי באמת... בדיוק אהרן הכהן... בדיוק עליו הקב"ה כועס... תמיד זה ככה... דווקא הצדיקים הזכים והטהורים ביותר בטוחים שהם החוטאים והפושעים הגדולים ביותר... נכון ככה היינו חושבים לעצמנו??? אז זהו שאם תשים לב: משה רבינו לא ביטל את דברי אהרן!!!! הוא לא מחה בו בקנאות... הוא לא אמר לו: הוי... באמת... חס ושלום... לא!!!! אתה יודע למה???

תשמע משפט מפחיד... אבל תחכה עד הסוף... אהרן הכהן צדק בזה שהוא האשים את עצמו!!!

אתה יודע למה??? כי תסלח לי... אם אהרן הכהן באמת אשם עכ"פ באופן חלקי בחטא העגל... אז למה דווקא הוא נמשח ונבחר להיות הכהן הגדול מאחיו?? אה... לא חסר אנשים משבט לוי שהם לא אשמים בכלל... מה כ"כ מיוחד וקריטי דווקא באהרן שהוא יהיה הכהן הגדול... בו בזמן שיש אנשים שהם פחות אשמים ממנו בחטא העגל??? למה הוא עדיין נחשב האיש הנבחר ביותר בשמים להיות הכהן הגדול...??? אתה יודע מה התשובה??? היא היא!!!!

מי שכל הזמן יודע להאשים את עצמו... מי שכל הזמן לוקח אחריות ומבקר את עצמו שוב ושוב ובודק אולי אני אשם... אדם כזה עובד!!!! הוא לא מטיח פינות... הוא יודע להצביע על כל נקודה שטעונה שיפור והוא מתקדם עם עצמו!!! הוא עובד על עצמו!!! ועובד ועובד ולא בורח אף פעם מהעבודה... ואז ביום פקודה מתברר שהוא באמת ראוי לגדולה... כי הוא שווה את זה רגע לפני שאהרן הכהן טהור הלב נכנס לקודש הקדשים!!! רגע לפני!!! התורה רוצה ללמד אותנו: אתם רוצים לראות מאיפה אותו אהרן זכה להגיע למדרגה הנשגבה הזו???

אז הנה... כעת תראו... ואז כולם מחכים שתרד האש מן השמים... אבל האש מתמהמהת... האש לא יורדת מהשמים... נו... מה קורה... מישוה פה אשם... יש פה מישוה שהוא הלא בסדר... בגללו האש לא יורדת מהשמים... כולם מחכים למוצא פי אהרן... כן אהרן הכהן... תמסור לנו שיחת התעוררות... תגיד לנו על איזה עוון זה מגיע?? האם זה בגלל הערב רב שהחטיאו אותנו?? האם זה בגלל מיכה שמשוה הוציא אותו מהלבנים?? אולי זה בגלל כל העם שקמו לצחק?? אולי זה בגלל החילונים? אולי זה בגלל האיפוניסטים? אולי זה בגלל אלו שיושבים שם בסוף הבית מדרש ומדברים באמצע התפילה... רק תגיד!!! רק תגיד מי אשם הפעם, נו... מי האשם?? מי פה צריך לקחת אחריות על המחדל הגדול??? אני!!! מכריז אהרן ללא פקפוק... אני האשם!!! בשלי הסער הזה!!! אני לוקח אחריות על החרון אף הזה...

הנה!!!! אומרת התורה... כאן נחשף הסוד הגדול של אהרן הכהן!!!! מי שלא מפיל אשמה על אף אחד... מי שתמיד יודע לחפש ולבקר את עצמו... הוא זה שכל הזמן עובד עם עצמו... ומנקה את עצמו... ומטהר את לבו... וממילא הוא זה שזוכה ברבות הימים לישא את חושן המשפט על לבו הטהור... הוא זה שיזכה להיכנס לקודש הקדשים בקדושה ובטהרה!!!! רק מי שלא יאשים אחרים... אדרבה יאשים את עצמו... הוא זה שיזכה להיות הטהור והנקי והכי חף מכל אשמה שראוי לכפר על אשמותם של ישראל... זה לימוד מאוד גדול בשבילנו!!!! יש לנו נטיה להסביר כל מיני תופעות... למה ככה קרה?? בגלל המדינה... ולמה ככה ה' עשה?? בגלל הציונים... בגלל אלו שלא שומרי שבת... כל האסונות קורים בגלל אלו שלא לבושים בצניעות. לא!!!! זה לא נכון!!! בשלי הסער הזה!!! זה קורה בגללי! בגלל שאני לא בסידר!!!!!!! רק בגללי!!!

מי שככה יגיד... מי שתמיד יחפש מה אני צריך לתקן את עצמי... זו הערובה לעלות ולהתעלות ולהגיע לנקיות ולטהרה הגדולה ביותר... אגב: אין הכוונה חלילה ל"רגשות אשמה" חולניים, שזה אחד מתסמיני הדכאון היותר מצוים בדורנו, אלא הכוונה היא לאדם שחי בביקורת עצמית על בסיס תמידי, וכשקורה איה מחדל הוא לא מטאטא אותו מתחת השטיח, ולא מחפש להתנער ולהתחמק ממה שבאמת טעון פה שיפור, אדם שיוודע להצביע בכל מחדל על האשם האמיתי שבדרך כלל!! על פי רוב, האשם האמיתי מתחיל ממשוה עמוק אצלנו מבננים, ולא איה נתון סיבתי שקלע לשם וד"ל...

אז אותו דבר בדרכי שמים, כשקורה איה משהו וצריך להתעורר, אזי אדם שחי בביקורת מוסרית אמיתית, "מצליח להבין" שגם לו יש מה לתקן ולא רק לאחרים...

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בבנק:

חשבון 705284

בנק פאג"י

סניף 187

באשראי:

"נדריים פלוס"

- "קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

בדואר:

פולק- רח' גאולה 15,

חיפה

תודה מראש!!!

המעבר החד מחג הפסח לימי ספירת העומר

המעבר מחג הפסח לימי ספירת העומר, הוא מעבר חד וקיצוני!!! בפסח סיפרתי לילד שלי על יציאת מצרים... על ניסים ונפלאות שה' עשה איתנו ואיך שעם ישראל קיבלו כל מה שהם רוצים... כסף וזהב של המצריים... מן... באר... ענני כבוד... כל הגוים פחדו מהם... ה' שמר עליהם והציל אותם והרג את כל האויבים שלהם... בקיצור: אורה וישועה...

והנה!! רק חלפו להם ימי הפסח... הגיע אסרו חג והילד שלי רוצה לשמוע מוזיקה ואני אומר לו לא!! ולמה לא!!? הופה... מתיישבים על הספה ואני מתחיל שוב לספר לו סיפורים... אני מספר לו על ר' עקיבא... איזה חיים קשים היו לו... ועל עשרים וארבע אלף תלמידים שמתו בין פסח לעצרת... ואז כמו כן המשכתי לפעם היה צדיק גדול ר' שמעון שמו... התחבא במערה יחד עם בנו, הרומאים הרשעים רצו לתפוס אותו... בקיצור: הסיפורים בבת אחת השתנו מן הקצה אל הקצה!! רק אתמול בשביעי של פסח סיפרתי על ניסים ונפלאות איך ה' הציל אותנו מהמצריים... רק השבוע שתינו ארבע כוסות והוצאתי והצלתי וגאלתי ולקחת... והנה!! רק העלינו את כלי הפסח לבוידם... ומהפך מאה שמונים מעלות!!!! לא הוצאתי ולא הצלתי ולא גאלתי ולא לקחתי ולא מוזיקה ולא חתונות... יש לנו פה עשרים וארבע אלף תלמידי ר"ע שמתו... וה' לא לקח אותם למדבר ונתן להם דבש וחלב ואח"כ התברר שהם חיים... לא!! הם מתו ואנחנו מתאבלים עליהם...

רבי שמעון בר יוחאי ברח מהמלכות... וה' בשעתו לא נתן עשרת המכות לרומאים... לא!! כל הסגנון של הסיפורים התחלף!! כעת בספירת העומר יש נחיתה!!! הסיפורים הם מה שנקרא סיפורים מהחיים... כן... צריך לדעת שגם ביהדות לא תמיד הסיפורים נגמרים בבנים ובניינים עוסקים בתורה ובמצוות... יש לנו רבי עקיבא שהסיפור שלו נגמר בסרקו בשרו במסרקות של ברזל... (כמובן שזה לא סוף הסיפור... כי הסוף האמיתי מחכה לנו בממתיים ידך ה' -חלקם בחיים...) ונדרש מאיתנו לשנות את הדיסק!!! ואיך עושים את זה בדיוק???

אז הנה!!! זו בדיקת העבודה של ספירת העומר!!

כידוע: כל העניין של ספירת העומר זה שבליל הסדר קיבלנו את כל ההשפעות בבת אחת באתערותא דלעילא, ואז הכל נלקח מאיתנו בחזרה, ומכאן ואילך אנחנו עובדים על זה צעד אחר צעד ומקבלים את זה באתערותא דלתתא... זה מה שקרה בליל הסדר!!! כליל הסדר אבא שבשמים ירד אלינו... הגיע אלינו... חיבק אותנו... אהב אותנו... אהבת אותנו ורצית בנו... על זאת שבחו אהובים!!! בפסח הרגשנו מאוד אהובים...

רגע... מי שמרגיש אהוב... זה אומר שהוא גם אוהב??? לא!!! ממש לא!!! יש הרבה אנשים שמוכנים להרגיש אהובים... אבל לא אוהבים??? הם לא יודעים... אתה יודע מה ההבדל בין אוהב לאהוב??? הבדל מאוד "קטן": מי שמשקיע בי את כל הנשמה ומרעיף עלי כל טוב, אני מרגיש אהוב... ומה קורה אם הוא פתאום עוצר וכעת הוא רוצה שאני אחזיר פידבק וגם אני אשקיע בו ואתן לו?? כאן המבחן שלי אם אני גם יודע להיות אוהב!!! או שאני רק יודע להיות אהוב... זה בדיקת הסיפור של ליל הסדר...

בליל הסדר אבא שבשמים חיבק אותנו ועטף אותנו בכזו אהבה... שבחו אהובים!!! הרגשנו אהובים... ואז מגיע מוצאי פסח והכל נמוג... וכעת מגיע התור שלנו... כעת אנחנו עומדים מול רבי עקיבא... עם הרקע הכ"כ קשה... עם הילדות העשוקה... ואותו רבי עקיבא משקיע אהבה!!! הוא מתמסר לאבא שבשמים ומרביץ תורה לעשרים וארבע אלף תלמידים... הכל למענו יתברך... הכל בשביל לעשות נחת רוח לאבא שבשמים... נו... רבי עקיבא מקבל פידבק מהרבש"ע?? לא!! לא רק שלא!!! אלא כל העשרים וארבע אלף תלמידים מתים בתקופה קצרה... האם רבי עקיבא מרגיש כעת אהוב?? מה פתאום... רחוק מאוד מלהרגיש אהוב... אז מה כן?? כעת רבי עקיבא לא אהוב אלא אוהב!!! כעת אני רוצה לתת אהבה לאבא שבשמים!! ביציאת מצרים ה' נתן לי אהבה ואני הרגשתי כמו תינוק אהוב... כעת אני כבר ילד גדול של אבא שבשמים ואני יודע גם לתת אהבה... כעת אני רוצה שאבא שבשמים ירגיש אהוב!!! וכאן יש אבסורד מאוד מאוד גדול: אבסורד שמאוד חשוב לחדד אותו:

יש הרבה מאיתנו שמאוד חשוב להם להיות באורות... להרגיש כיסופים בעבודת ה'... פעם זה היה אצלי קריטי... אם לא הרגשתי אורות בתפילה זה... זה נישט!! מצידי לא התפללתי... אם התפללתי בר"ה ולא הרגשתי מויחין וגדלות... מבחינתי התפילה לא התקבלה... כן... פעם הייתי עוייבד... היה לי אהבת ה' מאוד מאוד גדולה... אבל בשנים האחרונות משהו התייבש לי... נהייתי כזה איש כזה... מבוגר כזה... שמתפלל ואם יש אורות ומויחין מה טוב ואם לא... אז לא... (כן... זה סופו של כל עוייבד שבהתחלה הוא בטוח שהוא חחייב מויחין דגדלית... אחרת אי אפשר לזוז... ובשלב מסוים הוא מתייאש כי הוא לומד שאי אפשר ללחוץ על כפתור...)

אז בהתחלה... כשהייתי מעלה נוסטלגיות איך הייתי עובד ה' פעם... הייתי בטוח שירדתי בעבודת ה'... פעם הייתי עוייבד והיום לא... פעם היה לי אהבת ה' והיום לא...

שנה שעברה פתאום קלטתי שזה בדיקת הפוך!!! אבל במאה שמונים מעלות!!! מי שמוכרח להרגיש מויחין בתפילה... זה לא אומר שיש לו אהבת ה'... זה לא אומר שהוא אוהב את ה'... אדרבה... זה אומר שהוא מוכרח להרגיש אהוב מה'!!! אדרבה... ה' מוכרח לאהוב אותו... הוא מגיע לתפילה ומתנה עם הרבש"ע: אם אני מרגיש אהוב... אז אני מתפלל אליך... אבל אם אתה רבש"ע לא תתן לי פידבק ואני לא ארגיש אהוב... אז לא עשינו עסקה!!! אני אחכה עד 42.00 בלילה ורק אז אני אתפלל מעריב... למה?? כי אני מוכן להתפלל לאהוב אותך יתברך רק אם אני מרגיש אהוב!!! אז זהו שלא!!!

אם אתה מרגיש אהוב... זה לא שטייגן שלך... זה אולי שטייגן של הרבש"ע... הרבש"ע אוהב אותך... אבל לקרא לזה עוייבד?? עוייבד ה' זה אחד שמוכן לאהוב את ה' בכל מצב...

וזה כ"כ אבסורד!!! זה כ"כ הפוך ממה שאנחנו חושבים... כי כשאנחנו מדמיינים עוייבד... אנחנו מדמיינים לנגד עינינו אדם שהטלית שלו רטובה מרוב כיסופים... סליחה... זה אולי מדרגה גבוהה... אבל אל תשכח שהיהודי הזה כעת מרגיש אהוב!!! ואם הוא הגיע לדרגה הזו שהוא מקבל כזה פידבק של אהבה מהרבש"ע... זה רק אומר לך כמה שבועות וחודשים הוא נתן אהבה לקב"ה... הוא התפלל בלי שום טעם ובלי שום מויחין... רק בגלל שהוא אוהב את הקב"ה... אחרי!!! אחרי שהוא אהב את הקב"ה ולמד תורה והתפלל בכל מצב... אז הקב"ה החזיר לו אהבה... אבל גם עכשיו שהוא מרגיש אהוב!!! לא זו העבודת ה' שלו... כי העבודת ה' היא דווקא המקום שבו אתה אוהב ולא אהוב... מצווה לפרסם את התובנה הכ"כ פשוטה הזו, והכ"כ לא מובנת מאלינו... למבינים...

בפרשת השבוע אנחנו קוראים על חטא נדב ואביהוא והסתלקותם על שהקריבו אש זרה... יש על זה בתורת כהנים שתי דרשות שחוזרות על עצמם!!! מצד אחד כתוב ויקחו שני בני אהרן נדב ואביהוא- מכאן שעבירת שניהם שווה!!! ומאידך בעוד שתי פרשות כתוב ויאמר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרן- שוב דורש התורה כהנים- מלמד שמיתת שניהם היתה שווה!!! כשם שעבירת שניהם שווה כך מיתת שניהם שווה... שים לב: פעמיים יש פה את אותו דגש!!! היות והחטא שלהם היה שווה!!! כך העונש שלהם היה שווה...

אתה יודע מה כתוב כאן???

כתוב כאן שהיות ובשמים יש דין וחשבון מדוקדק בתכלית הדקדוק... אז לא שייך ששני אנשים יעברו אותו חטא בדיוק... כלומר: גם אם אתה רואה מיליון אנשים שעוברים את אותו חטא... ס"ס בדין וחשבון לכל אחד יש את המינון השמימי המדוקדק לדקי דקויות... שזה חטא גרם אחד יותר... וזה נהנה מהחטא שבירי שניה אחת פחות... וממילא מאוד נדיר ולא שייך ששני אנשים יעברו לגמרי את אותה עבירה!!! כי... כי לכל אחד יש את המשקל השונה שלו... וממילא!!! היות ובדין וחשבון לכל חוטא יש מינון שונה של חטא... לכן!! גם בעונש זה מתבטא... ולכן גם אם אתה רואה מיליון אנשים שנענשו אותו עונש על אותו חטא... עדיין לכל אחד יש את המינון הפרטני שלו איך הוא עבר את זה... והדוגמא הכי מוחשית בימים אלו: הקורונה!!! הרי כלנו עברנו את הקורונה... ועד כמה שיתכן שכלנו היינו צריכים לעבור את הכפרת עונות הזו... בכל זאת מי כמונו יודעים שכל אחד עבר את זה במינון שונה מחבירו... יש אחד שלקח את זה קשה מאוד... ויש אחד שהקורונה עברה לידו... יש אחד שטיפה השתעל... ויש אחד ששכב שבועות במיטה... יש אחד שחטף קנסות ויש אחד שחווה אבדן... יש אחד שעבר 8 בידודים ו-19 בדיקות קורונה ויש אחד שסיים עם זה כבר בחודש אייר וזהו וכו' וכו'... לכל אחד היה את המינון השונה של הכפרת עונות שהוא היה צריך לעבור... ולמה זה היה כ"כ שונה מאחד לשני?? כי שוב... כשמדובר בכפרת עונות (לא דווקא על עונות שלנו... אנחנו לא יודעים חשבונות) אז כמו שאין עוון אחד דומה לחבירו ככה אין כפרת עונות אחת דומה לחבירו... עד כאן ברור???

אז זהו!!! ש-פה!!! בחטא של נדב ואביהוא מגיעה התורה ומחדשת לנו שלשם שינוי!!! אצל נדב ואביהוא זה היה החטא היחיד בעולם שזה כן היה חטא שווה לגמרי לגמרי!!! וממילא גם העונש היה שווה לגמרי!!! ולמה??? מה היה מיוחד אצל נדב ואביהוא שדווקא אצלם החטא היה שווה לגמרי ולא שונה מאחד לשני??

מסיבה פשוטה: כי נדב ואביהוא בחטא שלהם התכוונו לשם שמים!!! ברגע שהכוונה היא לשם שמים... כאן יש יחוד המחשה!!! ממילא אצלם היה שייך כוונה שווה לגמרי וממילא זה היה החטא היחיד ששייך שיהיה שווה לגמרי!!! ולכן זה גם המקום היחיד שגם העונש היה שווה לגמרי!!! תבין: כשאדם חוטא... הוא עסוק בעצמו... "לתאוהו יבקש נפדו..." כשאדם עסוק בעצמו אז לכל אחד יש את העצמיות שלו ואת הדון לב האישי שלו ואת המינון המסוים שרק בשמים יודעים למדוד אותו והסוכי שלשני אנשים יהיה אותו חטא זה בדיקת כמו שלשני אנשים יהיה אותו מספר שערות בראש... אבל כשמדובר בכוונה לשם שמים?? כאן שייך לעדור בלא לב ולב... כאן שייך לכיין לאותו כוונה ודו"ק...

מדאורייתא ומדרבנן במושגים של קדשים... ותמיד כשרק התחלתי לחשוב להתחיל ללמוד קדשים זה כ"כ הלחיץ אותי... מה... עכשיו להתחיל ללמוד זבחים מנחות עם כל הדרשות של תורת הכהנים והמושגים המסובכים של תמורה... זה באמת קשה ?

אז זהו שלא!!! איש בשורה אני... מסכת יומא!!! זה הדבר!!!

אתה מתחיל מסכת יומא בא' באייר... ואני מביטיח לך שעד י"ז בתמוז אתה בעניינים!! עמוק בפנים!!! אתה כבר שוחה בקדשים... אמנם עדיין אתה לא שוחה בעמוקים אלא רק ברדודים כמוני... סו"ס המים העמוקים מחכים לנו בזבחים ומנחות תמורה (ואולי אפילו פסחים... כן.. הקדשים של פסחים זה לא כ"כ קל... ויומא זה לא הקדשים של פסחים... ממש לא!! לא קרב זה אל זה... זה הרבה יותר קל ומובן...) ושם עדיין מחכה לנו הרבה עבודה... אבל לכה"פ אתה כבר יודע לשחות... אתה כבר לא טובע בבורות וע"ה...

קדימה!!! מתחילים!! מהדקים חגורות ויוצאים לדרך...

ובכן: א' באייר... מתחילים מסכת יומא... אז ככה: הט"ז דפים הראשונים!!! הרקע שלהם זה השבעה ימים קודם יום הכיפורים שמפרישים כה"ג מביתו ללשכת פרהרדין ובימים האלו הוא בעיקר עושה את עבודת התמיד במקדש... זו המנגינת רקע של השש עשרה דפים הראשונים... ושוב: כפי שהקדמתי... במסכת יומא יש משהו שונה מכל המסכתות... בכל מסכת יש את הסוגיה המסוימת על מה מדברים... (אם זה מסכת פסחים, אז הדפים הראשונים מדברים על בדיקת חמץ באור ל"ד ואח"כ עוברים לשריפת חמץ למחרת) אבל במסכת יומא הכל עובד עם תמונת רקע... אז התמונת רקע מראש חודש אייר ועד ל"ג בעומר זה השבעת ימים המרוממים שכלל ישראל מפריש את שלוחן של ישראל כדי שיתכונן בטהרה ובסילודין לקראת ביאת פנים בקודש הקדשים... אז בדפים הראשונים מתעכבים בעצם דין הפרישת ז' ימים, מנלן... ואח"כ הגמ' דנה למה הוא צריך לפרוש מאשתו... ואח"כ יש טעימה קלה בסוגיה של טומאה הותרה או דחוייה בציבור... ואז יש סוגיה אודות הלשכה שהכה"ג נמצא... למה היא נקראת לשכת פרהרדין (ושם יש גם טעימה קטנה לסוגיה של מזוזה... לא זיק בכלל...) ואז מגיעים לדף י"ד!! מדף י"ד עד דף י"ח זה דפים שנותנים מפה די נחוצה על עבודת התמיד שבמקדש... הגמ' שם גם מפרטת מה זה לשכת המוקד ומומלץ בחום לזכור את זה... כי לשכת המוקד זה מושג שכל יהודי אמור לפגוש אותו בהרבה צמתים בעבודת הקרבנות... (להבדיל כמובן... זה כמו הצומת של "כיכר השבת" בבית המקדש...)

כאן אני רוצה רגע לעצור ולהסביר: בייחס לעבודת המקדש יש שני תחומים: יש מסכת תמיד!!! ויש מסכת מידות!!! מה ההבדל ביניהם??

מסכת תמיד מדברת על הסדר יום של המקדש... מה מקריבים מיד בבוקר, ואין מקריבים תמיד של

שבשטח... כשהתחלנו לדבר על בית המקדש ועל עבודת הקרבנות... התחושה היתה ש-לי יש יותר שליטה בקדשים... אני יותר בעניינים ממנו... למרבה האבסורד מצאתי את עצמי מסביר לו מה יש בבית המקדש ומה מקריבים בתמיד של שחר ומתי... בקיצור: יכולתי להפגין יותר ידע ובקיאיות ממנו...

ולמה??? מסיבה פשוטה מאוד: הוא אמנם למד הרבה יותר קדשים ממני... והוא שלט בסוגיות של פיגול ולא לשמו וחוף למקומו שאני לא מצאתי שם ידיים ורגלים... אבל אני?? היות ולמדתי מסכת יומא!!! מסכת יומא זו סקירה מלמעלה ותמונת שטח כללית ומקיפה על כל הנעשה במקדש... במסכת יומא אתה מקבל תמונה רחבה מה קורה כל בוקר בבית המקדש... מערכה ראשונה, מערכה שנייה, מי שוחט מי זורק מי מדשן מזבח הפנימי, מי מעלה אברים לכבש... הטבת חמש נרות ושתי נירות... קטורת קודמת לאיברים ואברים למנחה... אז הוא אמנם בקי בדיני חטאת שנתערבה בעולה שזה מהסוגיות הכי חמורות בקדשים... אבל בשטח... מהו סדר עבודת התמיד בבית חיינו?? זה יומא!!! זה המסכת הלא כ"כ קשה ולא כ"כ ארוכה... ששם אתה מקבל את המפה המושלמת מה קורה בבית המקדש!!! זה ה"סיפור" של מסכת יומא...

וממילא אולי קצת יומרני... אבל אני כמעט יכול להבטיח לך: שאם תחליט כעת... בערב ר"ח אייר, שאתה נכנס בחודשיים וחצי הקרובים עם כל הריצנות למסכת יומא ולומד אותה כמו שצריך לכה"פ גמ' רש"י... הרי עד תשעה באב הקרוב שבעז"ש יתהפך לששון ולשמחה... עד אז יש לך שליטה אוירית כללית בסדר קדשים!!! אתה כבר בעניינים!!! אתה כבר בסיידר... אתה כבר לא מגיע כמו איזה תייר לכותל ולובש כיפה של קרטון ונעמד כמו איזה נר מול האבנים ובוהה בהם...

כן!!! תסלח לי... כשאני רואה בחור או אברך שלא יודע מושגים הכי בסיסיים ומינימליים מה עושים בבית המקדש... זה... זה לא נעים... לא נעים בלשון המעטה... זה התייר הזה!!! הוא נראה כמו התייר הזה מהכותל עם פרצוף (ופתק) בקיר!!! רק לשבר את האוזן: שאלון קצר: איפה מקטירים את המנחה?? האם במזבח הפנימי או במקום הדשן? רגע... ואיפה מקטירים את הנסכים?? האם ביסוד הדרומי של מזבח החיצון או ביסוד המערבי או ע"ג האישים?? עוד שאלה: האם את תמיד של שחר היו שורפים מחוץ למחנה או רק את מוספי ראש חודש?? ועוד שאלה אחרונה: היה כידוע הטבת חמש נרות והטבת שתי נרות... איזו הטבה היתה במנורה ואיזו הטבה היתה בלשכת בית המוקד??

הצד השווה שבכל השאלות האלו ששאלתי כעת ש... שבלבתי את השכל!! דברתי שטויות בלי שום קשר!!! אבל!!! אם הצלחתי קצת לבלבל אותך... זה אומר ש... שנכון לעכשיו- אין הרבה הבדל בין לבין התייר הזה שעומד בכותל כמו נר ובוהה באבנים... לשניכם יש את אותו מידע!!!

ו... ותסכים איתי שזה לא אמור להיראות ככה...

אז זהו!!! שעל זה באתי!!! פעם גם אני הייתי התייר הזה... לפני לא הרבה שנים גם אני הייתי עם הארץ

היכנו היכנו!! בר"ח אייר מתחילים מסכת יומא!!!

זו באמת בשורה משמחת מאוד... מסכת יומא זה... זה מסכת יומא... מדובר בנכס עצום שלהתחיל איתו את הקיץ זה מה שנקרא להתחיל על רגל ימין... בשבת הקרובה אני לא אוכל את חלת המפתח... פרנציפ לא!!! השנה יש לי את מסכת יומא... היא המפתח שלי לקיץ הקרוב... אז ככה: כמנהגנו... קצת רקע ותמונה אוירית על מסכת יומא... ובכן: במסכת יומא יש משהו מאוד מעניין... עקרונית הנושא הרשמי של מסכת יומא זה עבודת כהן גדול ביום הכיפורים!! יומא זה מלשון יום!! ההיום בה"א הידיעה... היום הקדוש ביותר בשנה, ומסכת יומא צועדת איתנו צעד אחר צעד בעקבותיו של הכהן גדול ביום הכיפורים החל מהטבילה הראשונה בבגדי זהב ועד הקידוש ידים ורגלים העשירי שאז לובש בגדי עצמו ויו"ט עושה לאוהביו בשעה שיצא בשלום מן הקודש...

זה באופן רשמי הנושא של המסכת!!! אבל!!! אבל לא בדיוק...

על הדרך... ממש ככה על הדרך... ככה באלגנטיות... מסכת יומא מלמדת אותנו ביסודיות ובהיקף את עבודת קרבן התמיד של כל יום ויום בבית המקדש... ו... זה תכל'ס הנושא היותר עיקרי של מסכת יומא!!!

וחשוב לדעת את זה... אתה יודע למה?? כי פעם באמת חשבתי שמסכת יומא מדברת על יום הכיפורים... אם ככה... אז עזוב... מה הקשר עכשיו יום כיפור... עכשיו זה חודש אייר... תן לי לנשום... לא מתאים לי עכשיו להיכנס לאוירה המפחידה של צום יום כיפור יחתמו... עשיתי לעצמי את החשבון שאם אני מפסיד את מסכת יומא אז יצאתי בור ביום אחד... יש יום אחד בשנה שאני לא יודע מה קורה ביום הזה... נו... לא נורא... אז במוסף של יוהכ"פ כשיגיעו לפיוט "אמיץ כח" או ל"אתה כוננת" אז אני לא יהיה בעניינים... בסיידר... בשביל זה יום כיפור זה יום אחד וזה עובר... אז זהו שלא!!! אחרי שלמדתי מסכת יומא גיליתי להפתעתי שמסכת יומא בכלל לא מדברת על יום אחד במקדש... היא מדברת בעיקר על עבודת התמיד שנעשית כל בוקר וערב במקדש!!! רק מה?? זה נלמד ברקע של היום הקדוש ביותר בשנה... זה נלמד תחת האוירה המחשמלת הזו... זה נלמד תוך כדי העבודה של יום הכיפורים...

כידוע: מסכת יומא היא הש"ס קטן של סדר קדשים... עד כדי כך שיש במסכת הזו משהו קצת אבסורדי... למה??? כי סו"ס מסכת יומא היא לא בסדר קדשים אלא בסדר מועד... והיה לי חבר שהוא למד קדשים בעיון... הוא למד את מסכת זבחים מנחות בכורות ותמורה... הוא הזיע כהוגן על הסוגיות החמורות של סדר קדשים... ואילו אני...?? אני בשעתו לא כ"כ למדתי קדשים... אני למדתי רק מסכת יומא... אבל למדתי אותה טוב!!! ואז תכל'ס... בשורה התחתונה נוצר מין אבסורד...

בקטורת צריך לחטוף אותה!!! כי מבהיל לקרא מה הזוה"ק מפליג על הנחת רוח שיש בשמים מעסק ולימוד ענייני הקטורת... כמדומני שאין לזה אח ורע... (אז שוב: אמנם אנחנו אומרים ג' פעמים ביום את אמירת הקטורת אבל האמירה המקורית זה העסק והלימוד בהלכותיה...) וכידוע שהקטורת מבטלת כל גזירות רעות ובפרט מגיפה... ואם נרצה בשפת דורנו: אז הקטורת היא גם סגולה לעושר!!! ובאמת בביהמ"ק כולם רצו לזכות בקטורת כי היא מעשרת ולכן כהן שזכה פעם אחת בפייס של הקטורת כבר לא איפשרו לו לזכות שוב כדי לתת אפשרות גם לאחרים להתעשר... (אולי משם נלקח המושג המקובל בדורנו "זכה בפייס") אז הנה... בדפים האלו אתה יכול לזכות בפייס של הקטורת... רק לשם שינוי כל אחד יכול לזכות... (דא עקא: שכמו שלא מצינו שרבו על הפייס של המנורה למרות שהיא מחכימה... ככה כנראה אין מריבות על לימוד מעשה הקטורת... כי כשמדובר בלימוד כבר קשור לא רק לעושר אלא לחכמה... ולחכמה לא מצינו שאנשים ממחרים כ"כ ד"ל... הגענו לכ' סיוון... אמנם זה יום קשה... יום שאירעו בו פרענויות לישראל..

אבל באותו יום בדף היומי אנחנו אווזים בדף נא ע"ב, והכה"ג כעת נכנס לקודש הקדשים עם הכף והמחיתה... ומכאן ואילך אנחנו באמת לובשים קיטל ומלווים את הכה"ג צעד אחר צעד!!! כל פסיעה של הכה"ג בקודש הקדשים נבחנת בזכוכית מגדלת עד הפרטים הכי קטנים... (עד כדי כך שיש מחלוקת שלימה על הכה"ג שנכנס להיכל בדרך לקודש הקדשים, דרך איפה הוא הלך... האם הוא הלך בין שולחן למזבח, או בין שולחן לכותל או בין המזבח למנורה... גם הפרט הקטן הזה הוא מחלוקת שלימה בין ר"מ ורבי יהודה וי"א... וכן הלאה... טוב... אם כבר ליווית את הכה"ג עד כאן... מסתמא אתה כבר לא תעזוב באמצע... אתה כבר תהיה בעניינים... אז אין צורך להמשיך לפרט... מה שכן... יש לנו בעיה!!! הסיוס של מסכת יומא יוצא בערב ראש חודש אב... ויש סיכוי שזה יגרר לתשעת הימים ואז לכל השיטות מותר לעשות סעודה בבשר בתשעת הימים!!! זה עקרונות!!! בטח... מי שלמד קיץ שלם מסכת יומא שעוסקת בבית חיינו... הרי יש מאמר חז"ל מיוחד שכמו שמי שעוסק בקרבנות כאילו הקריב קרבנות, כך מי שעוסק בענייני בית המקדש נחשב לו כאילו בנה את בית המקדש... אבל אי"ה עד אז יבנה בית המקדש והכל יהפוך להיות מוחשי... **עכ"פ... מה שמטריד אותי זה ההפוגה!!!** הטיוול שאתה צריך להבטיח לעצמך שאם אני אהיה רציני אני מפרגן לעצמי... ואת זה לא תוכל לעשות בסיוס של יומא (אם ח"ו לא יבנה בית המקדש) לכן!!!! בשביל זה יש לנו את פרק בא לו... הפרק הזה הוא פרק של הפוגה!!! זה הרגעים היחידים ביוהכ"פ שהכה"ג ממתין שיעיר למדבר ואז הוא גם יכול ללבוש בגדי עצמו והוא יורד לעזרת נשים לקריאת התורה... בא נסמן את התאריך הזה של דף ס"ח שזה יוצא בערך שבוע לפני י"ז בתמוז... שזה יהיה התאריך של עזרת נשים!!! שהגברת תסמן לעצמה את התאריך הזה על המקרה... שאז חייבים לצאת לאיזה טיוול... או לקנות איזה משהו חדש לבית... המלצה בעלמא.

בפירוט את סדר העבודה... (בשביל זה יש לנו את אביי מסדר סדר מערכה ואיזהו מקומן... כמובן שיוצאים ידי חובה באמירת הקרבנות אבל יש מה "להשתדג" בזה...) ומה קורה אם אתה צריך ישועה עוד יותר גדולה... ויש לך נכונות עוד יותר להשקיע? אז קדימה, תפתח את הסידור של ר' יעקב עמדין, שם יש את סדר העבודה עוד יותר מפורט ותקרא אותו... ומה יהיה אם אתה צריך עוד ישועה?? אז תפתח את ספר "עבודת הקרבנות" לחתן של החפץ חיים ותלמד את זה ממש בעיון עם הס"ק... ואם אתה צריך ישועה רצינית מאוד והחלטת שאתה עכשיו משקיע כמה ימים בריצוי ותחנונים (מה שנקרא: קבל הגיון אשר ערכתי זה כמה ימים בעניינים כחטאת כאשם וכמנחה... יו"כ קטן) אם ככה...

אז תפתח את מסכת יומא ותלמד בעיון גמ' רש"י תוס' את כל הדפים שמדברים על עבודת התמיד שבכל יום!!!! (וכשתגיע הישועה, תדבר איתו... אז אני אתן לך מרשם נוסף... מה אז צריך ללמוד וזה כבר בזבחים מנחות) ואין אחד מאיתנו שלא צריך ישועה... והקב"ה מבטיח לאברהם אבינו, שכשיחבר בית המקדש, כבר תקנתי להם סדר קרבנות, בשעה שעוסקים בהם אני מוחל להם כל עוונותיהם... אז לשבר את האוזן- הדפים האלו שאני מצביע לך עליהם זה ההדפים!!! זה הדפים של סדר קרבנות...

אז עכ"פ החמש עשרה דפים האלו מדברים על תחילת העבודה היומית במקדש, תרומת הדשן והפייסות... **ועם זה אנחנו מגיעים בעצה"ש לחג השבועות!!!!** כן... בערב חג השבועות אנחנו מגיעים לדף היסודי ביותר... זה הדף שבו מובא "אביי מסדר סדר מערכה משמה דגמ' ואלביא דאבא שאול..." את זה אנחנו כבר אומרים כל יום בקרבנות (למי שאומר) אבל השנה לקראת חג השבועות אנחנו נפתיע ונגיע עם הגפ"ת של זה... אנחנו לראשונה נבין את מה שעד כה אמרנו בלי להבין...

אין לך בגד חדש יותר מכובד וראוי לעטר בו את חג השבועות!!!!

ואז יום אחרי שבועות אמנם מתחילים ימי הקיץ... אבל אצלנו בבית המדרש... זה רחוק מלהיות ימי שגרה... כעת בדף היומי הכה"ג רק סיים עכשיו את התמיד של שחר ופר ושבעת הכבשים של מוסף... וכעת רק מתחילים את עבודת פנים!!!! כן... מכאן ואילך אנחנו מתחילים לאט לאט להיכנס ליומא!!! ליום כיפור עצמו... (עד עכשיו זה רק היה רקע) בתשעה הדפים האלו זה לראשונה סוגיות ממוקדות של עבודת יוה"כ (פחות או יותר...) אם זה חמש טבילות ועשרה קידושין, ואם זה הוידוי של הפר, ואז מגיע המעמד נורא הוד של הגורל לה' ולעזאזל (יש שם גם קצת אגדה) **ואז כשאנחנו מגיעים ל"ג בסיון- סוף ימי התשלומין של חג שבועות**, כאן אנחנו מגיעים לדף מ"ג עמוד ב' במסכת יוצא...

החמשה דפים האלו (שמדף מ"ד עד מ"ט) זה דפים מאוד חשובים!!!! מה יש?? זה הדפים הכמעט יחידים בש"ס שעוסקים בסוגיה של קטורת... (חוץ מדף אחד במסכת כריתות שמדבר על פיסום הקטורת ואנו מזכירים אותו כל יום, אמנם זה מדבר על קטורת של יוהכ"פ לפני ולפנים אבל דיני קטורת שבכל יום נלמדת משם) וכל מימרא שמדברת שעוסקת

שחר, וקטורת ונרות וחביתין ונסכים וכו', לעומת זאת מסכת מידות נותנת לנו בעיקר סקירה גיאוגרפית על בית המקדש... מה יש בבית המקדש... כל לשכה איפה היא ומה היא משמשת, שערי העזרה, ושערי הר הבית... מה זה צפון, ומה יש מצפון לדרום וממערב למזרח, בקיצור: אתה מקבל תמונה כללית מה יש שם במקדש,

אז זהו!!! זה אחד מהפלאים שיש במסכת יומא... שיש בה שילוב של שתי המסכתות ביחד, גם תמיד וגם מידות... מסכת יומא מצד אחד עוסקת הרבה בסדר היום של עבודת התמיד במקדש (כמובן ברקע של קרבן התמיד ביוהכ"פ שלשם שינוי הכה"ג הוא זה שמקריב אותו...) אבל על הדרך היא מתעכבת הרבה איפה זה ומה יש שם... והכל נעשה כמו בדרך אגב... ותכל"ס... בסופו של "יום" אתה מקבל תמונה מקיפה על כל קדשים...

הגיע ל"ג בעומר- י"ח באייר ואנחנו בדף י"ח ביומא... והעסק מתחיל להתחמם... כעת הגענו לערב יום הכיפורים!!! בשני דפים האלו המשנה והגמ' מתארים את הימים הקדושים והמרטטיים ביותר במקדש...

ואז מגיע דף כ', מדף כ' ועד דף ל"ה... (שזה אומר שני הדפים אחרונים של פרק ראשון דיומא... וכל פרק שני וחלק ניכר מפרק ג') זה 15 דפים שלא מדברים בכלל על יום כיפור... אלא על השעה הראשונה בבית המקדש מידי בוקר!!! שזה תרומת הדשן והפייסות וסדר ההקטרה... זאת אומרת: הדפים האלו זה ממש המסכת "ברכות" של המקדש... מדובר בדפים יסודיים ביותר שמדברים על היומיום שבבית המקדש!!! לא להחמיץ אותם!!!

רק לשבר את האוזן... יש מושג יהודי שנקרא "קרבנות" לפני התפילה!!! עכשיו: מה שאנחנו

יודעים זה שהחסידיים אומרים קרבנות והליטאים לא... (למי שלא אומר... שידע שלהגיד קרבנות זה לא המלצה אלא ש"ע"...) מי שלא אומר קרבנות לפני התפילה... שידע שהוא **מדלג!** להגיד שהוא עושה עבירה??? לא יודע... גם לדלג בפסוד"ז לא בטוח שזה עבירה... אבל לפחות תדע שאתה מדלג!!! זה לא שיש פה תפילה שקודם התפילה שאתה לא נוהג לומר אותה, אלא יש פה דילוג... שתדע...)

אבל!!! גם מי שאומר קרבנות... מותר לדעת שה"קרבנות" המקורי זה בעיקר לעוסק בתורת סדר עבודת התמיד מדין "כל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה..." במילים אחרות: אם נדבר בשפה המדוברת של הדור שלנו... אם יש בוקר אחד שאתה צריך ישועה מיוחדת (אם זה מבחנים לשיבות או איזה בשורות טובות במשפחה או כל דבר מכריע שצריך ישועה...) ואתה צריך היום לפעול ישועות... הסגולה הקבועה שאני ממליץ עליה!!! סליחה... לא אני, אלא הקב"ה בכבודו ובעצמו... תגיע לבית הכנסת חצי שעה לפני התפילה, תפתח מסכת תמיד ותתחיל לקרא (בהבנה מינימלית) מהמשנה השניה בתחילת המסכת (מי שרצה לתרום את המזבח) עד המשנה אחת לפני אחרונה שמסיימת במילים: "זהו סדר התמיד לעבודת בית אלוקינו יהי רצון שיבנה במהרה בימינו אמן..."

בקיצור: **זה הקרבנות המקורי!!!** הקרבנות המקורי זה לא רק לקרא את הפסוקים... אלא ללמוד

המשך: זה תלוי בי!!! ויטמין בי!!!

אבל דא עקא... כאן מתעוררת שאלה שאלתית: בינינו... הרי אני בעצמי לא מאמין לגמרי למה שאני אומר... אני טוען שאני אשם... נו באמת... באמת נראה לך שאני הוא האשם??? לדוגמא: הרי אם קרה חלילה משהו בכלל ישראל... והסיבה היא בגלל ש"לא יראה בך ערוות דבר ושב מאחריך..." וכעת נשאלת השאלה: על איזה "ערוות דבר" יצא הקצף??? האם על האינטרנט הפרוץ לגמרי שיש בבית של השכן שלי... או בגלל המייל הלא הכי הכי חסום שיש לי בבית... מה ההיגיון לומר שאני פה האשם ולא השכן??? אה...??? עוד דוגמא: אם בשנה האחרונה היה איזה אסון בקהילה והרבנים אמרו שהציבור צריך לחזור בתשובה, ויש פה אנשים שצריכים להפסיק לעשות מחלוקת ולשון הרע ולהתחיל לקבוע עיתים לתורה, ויש אותי... שב"ה אני בסדר בזה ואני רק צריך להתחזק בלא לפטפט בסוף הסדר... אז מה **ההיגיון לשים את כולם בצד ולחשוב שאני אשם??? זה... זה הרי לא הגיוני???**

כמו שאנחנו משתמשים לפעמים במשל המפורסם שכל החיות הרעות התאספו ביער וחיפשו מי אשם במצוקה הכלכלית והגיעו למסקנה שהכבשה המסכנה היא האשמה בהכל... לכאורה זה אותו דבר... דווקא אני שזיכיתי לבבי יותר מהרבה אחרים כאן, דווקא אני צריך להלקות עצמי??? ואל תזלזל בשאלה הזו! כי זו שאלה שאלתית שצריך להתייחס אליה!!! **אז כמובן שהתשובה שמקובל בדרך שרחוקים... ואם הקב"ה כבר בא לעורר אז הוא בא לעורר את מי שהכי שייך שיתעורר... וממילא עם כל החומרה שיש במעשים של חברים שלך ה"לא בסדר" עדיין הקב"ה בעיקר מדבר איתך... זו התשובה שבדרך כלל מקובל לענות... והיא גם תשובה נכונה... אבל תרשה לי לענות תשובה הרבה לפני כן והרבה יותר פשוט:** אין הכי נמי!!! מי אמר שלא!!! באמת כשקרה אסון בקהילה... יתכן מאוד שאם היינו מחפשים בשל מי הסער... ככל הנראה אתה היית אחרון ברשימה... **אבל תסכים איתי שזה גבוה!!!** גם בא לעורר אותך... נכון??? אם ככה: אז האמת היא שזכותך המלאה להתנער מכל אחריות ולהפיל את כל האשמה על המחלל שבת התורן ועל הפושע השכונתי, זכותך. אתה מדבר בהיגיון... יערב לך... אף אחד לא יכול להוכיח אחרת... **אבל!!! יש לזה מחירו! אתה פשוט תשאר קטוון!!!** כולם אמנם יהיו האשמים... כל האשמים ילכו לאן שילכו... ואני...???

אני אשאר היכן שאני... לא אזוז מילימטר. העיקר שאני לא אשם.

זה בדיוק כמו שיש אחד שכל פעם שיש בחירות הוא מגיש מועמדות... ובדרך לקלפי הוא עושה רשימה ארוכה של טעויות פוליטיות... ובסופו של דבר כצפוי הוא אף פעם לא עובר את אחוז החסימה... ואז הוא מתחיל במסע האשמות למה הוא לא זכה... הוא מאשים את זה ואת זה... והוא צודק מאה אחוז. כולם באמת אשמים... אבל תכלס... הוא אף פעם לא לומד לקח... והוא נשאר מה שהוא... עם כל הטעויות הנצחיות שלו... אם היה לו שכל... הוא היה ניגש ל"משרד שלי" ומתיישב מולי ומודה: אני אשם שלא הצלחתי!!! אני השלמזל... אני אחראי למחדל... בא... בא תחכים אותי... בא תגיד לי ברחל בתך הקטנה איפה המחדלים שלי... ואז אני הייתי מסביר לו אחד שתיים שלוש מה אסור לעשות ומה אסור להגיד ומה צריך להגיד... ואם הוא יקשיב בקולי והוא יסיק מסקנות אני מבטיח לו שבקדנציה הבאה הוא עובר... ואם הוא ימשיך ככה להקשיב לאנשים שיבקרו אותו ויחכימו אותו מלקחי העבר... הוא כל הזמן ימשיך להתקדם... והוא עוד יכול להיות ראש הממשלה... אבל לא!!! הוא עסוק כל הזמן בחילופי האשמות... יערב לו... שימשיך להאשים... וימשיך להיות צודק... וימשיך לדשדש אי שם בתחתית הרשימה... **זה הכל!!!** גם בעיני העולם כולם מבינים שאדם חכם ומפוכח... מבין שהדרך היחידה לעלות ולהתעלות זה לבקר את עצמו... ולהחזיק יועץ בשכר שיבקר אותו על ימין ועל שמאל ויגיד לו על איזה טעויות לא לחזור... ורק כך!!! רק כך אפשר לעלות ולהתעלות... **אז זהו!!! שאותו דבר בדיוק בעבודת ה'!**

אהרן הכהן הגיע למדרגה הנשגבה ביותר רק בגלל שבכל דבר שקרה הוא ידע לבקר את עצמו!!! מי שיועד לבקר את עצמו... מי שתמיד מפיך לקחים... מה הפלא שהוא מתקדם... ומתנקה... ומזדכך... עד שהוא נהיה טהור הלב הכי זך בכלל ישראל!!! רק בגלל ש"הוא היה האשם..." רק בגלל זה הוא הוא זה שזכה להיכנס לקודש הקדשים... אם אהרן הכהן היה מחפש אשמים הוא בטח היה מוצא... לא היו חסרים אשמים רבים ונוספים בחטא העגל... אז בסיידר... הוא היה מוצא... אבל הוא לא היה אהרן הכהן... הוא לא היה יכול להיכנס לקודש הקדשים...

כי מי יכול להגיד טהרתי ליבי? מיני? נו... מיני???

מי שכל היום עסוק בלטהר את לבו!!!

מי יגור באהלך מי ישכון בהר קדשך... נו... מיני???

מי שכל היום מבקר את עצמו... ומלטש את עצמו... מי שכל היום מסיק מסקנות שאתמול הוא טעה והוא צריך לחשב מסלול מחדש...

--התחדש לי וורט... בתקופה שלפני חורבן בית המקדש היה ויכוח בין רבי יוחנן בן זכאי לאחיין שלו אבא סיקרא... ויכוח השקפתית!!! ריב"ז סובר שצריך להיכנע לרומאים ואבא סיקרא סובר שלא!!! **נו... מה אתה אומר?? מי צודק? ריב"ז או אבא סיקרא??** אז כמובן שאתה תענה בקנאות שרבי יוחנן בן זכאי צודק... בטח... אבל שתהיה לי בריא... אתה מגיע אחרי אלפיים שנה וידוע להגיד לי שבמבחן ההיסטוריה יצא שריב"ז

צודק... את זה גם אני יודע... אבל אני נמצא כעת באותו דור!!! אני נמצא כעת בדורו של ריב"ז ואבא סיקרא... ואני דווקא חסיד נלהב של אבא סיקרא... אני נמשך לסיקריקים והוא נראה הרבה יותר עוצמתי... יש לו הרבה יותר מנהיגות מריב"ז... נכון... ריב"ז הוא צדיק שמקדים שלום לכולם... הוא מתמיד גדול... הכל טוב ויפה... אבל בגישה אני דווקא נמשך יותר לאבא סיקרא... נו... יש לך אפשרות כעת!!! לשלוף לי טיעון מוצדק ומוצק להוכיח לי באופן מדעי שריב"ז יותר צודק מאבא סיקרא??? אני רוצה הוכחה שכלית הגיונית שתתן לי להבין שריב"ז יותר קרוב לאמת מאשר אבא סיקרא... נו... יש לך משהו כזה או לא???

התשובה היא: יש לי!!! יש לי טענה אחת שכלתנית מוצקת שמוכיחה באופן מוכרח שריב"ז קרוב לאמת יותר מאבא סיקרא... **אתה יודע מה הטענה??** כתוב בגמ' שריב"ז לפני פטירתו התחיל לבכות... הוא אמר לתלמידיו: שתי דרכים לפני אחת של גן עדן ואחת של גהינם **ואיני יודע באיזו מוליכין אותי!!!** והשאלה כמובן זועקת: מה... ריב"ז לא היה שלם עם עצמו? הוא לא היה בטוח בצדקת דרכו?? מה... כל חייו של ריב"ז הוא היה חי בהימור שאולי הלכתי בדרך הנכונה... או שכן או שלא...?? **חס וחלילה!!!** ברור שריב"ז ידע בדיוק מה שהוא עושה והוא ידע שהוא הולך בדרך הנכונה!!! רק מה?? הוא כל הזמן בדק את עצמו מחדש!! ריב"ז אף פעם לא סמך על עצמו בעיניים עצומות... כל פעם הוא היה שוב ושוב בודק את עצמו... רגע... מי אמר שאני צודק... אולי אבא סיקרא צודק... אולי אני זה שהולך בדרך של הגהינם והוא הולך בדרך של גן עדן... ריב"ז כל פעם מחדש הוא היה עושה בדיקת חמץ... והוא היה מחפש בחדרי לבו בחורים ובסדקים... הוא היה בודק את הנגיעות שלו ואת כוחות הנפש וכל מכלול השיקולים אולי טעיתי בשיקול הדעת ואולי הצד השני צודק... וכל פעם מחדש הוא היה שולל!!! ומוודא שאני כן הולך בדרך הנכונה ואז הוא היה ממשיך בדרכו... וגם ביום פטירתו!!! גם אז הוא שוב יושב... יותר נכון שוכב בסדר מוסר ובוכה... רגע... אולי אני טועה... אולי אבא סיקרא צודק והוא הולך בדרך גן עדן ואני הולך בדרך של גהינם... והוא שוב!!! שוב מבקר את עצמו ושוב שולל!!!

הנה!!! זו הטענה הניצחת שלי מה ההוכחה שריב"ז יותר קרוב לאמת מאשר אבא סיקרא... תגיד לי: האם אבא סיקרא **פעם אחת העלה אפשרות שאולי הוא טועה** וריב"ז צודק?? לא!!! בחיים לא!!! אבא סיקרא ידע דבר אחד: אני צודק וזהו!!! ריב"ז כל הזמן ביקר את עצמו שוב ושוב אולי אני טועה ואבא סיקרא צודק ואילו אבא סיקרא אף פעם לא העלה כזו אפשרות "כפרנית"... נו... אז כעת אני שואל אותך בשם ההיגיון הבריאי: מי נראה לך יותר קרוב לאמת??? מי שכל הזמן מבקר את עצמו אולי הוא הטועה והשני צודק... או מי שבטוח במאת האחוזים בצדקת דרכו ואף פעם לא חושב שהוא טועה?? **תענה לי בהיגיון!!!**

הנה!!! כאן טמון המבחן הגדול ביותר... מי שמעיז לבקר את עצמו ולקחת באופציה שהשני צודק ואילו אני טועה... אדם כזה בדרך כלל, הוא הצודק!!! יש בינינו לפעמים ויכוחים וכשיש ויכוח די קשה להכריע מי צודק... סו"ס כל אחד מביא טענות מוצקות והגיוניות ויש כאן שני צדדים ולך תכריע מי יותר קרוב לאמת...

אבל!!! נקוט האי כלל בידך: תמיד תבדוק מבין שני האנשים המתווכחים... מי יותר עניו!!! מי מוכן לשמוע צד שני?? מי מוכן מבין שניהם לבקר את עצמו ולבחון את האפשרות אולי השני טועה ולהודות בזה?? תבדוק טוב טוב בתכונות שלהם ואני אומר לך שבדרך כלל מי שיש לו את הכינות ואת הרכות שהוא מוכן להודות בטעות שלו הוא ע"פ רוב היותר קרוב לאמת... השני שבתכונות שלו לא מוכן לבקר את עצמו הוא אמנם הרבה יותר עוצמתי ומושך... כי הוא משדר עוצמה ועקביות... אבל בינינו לבין עצמנו... אין פה עוצמה אלא חולשה אחת גדולה שהבן אדם לא מוכן להכיר בטעויות של עצמו... **וזו אחת מההטענות האבסורדיות הגדולות ביותר!!!** עומד לפניך אדם רך... אדם כנה שאין לו בעיה לשמוע צד שני ולדפוק על השלחן ולהכריז שהוא טועה... וכתוצאה מהרפיסות הזו הרי האישיות שלו משדרת חולשה וחוסר מנהיגות... ואילו השני שעומד על דעתו... דווקא הוא משדר עוצמה ודעה ברורה ויוצקה וזה הרבה יותר מושך אותנו... **וזה כ"כ הפוך!!!** זה בדיוק הפוך מאיך שזה מצטייר בעיניים שלנו!!! אין לך עוצמה יותר גדולה מאדם שהכינות והחתינה לאמת שלו כ"כ אמיתית ובהירה שהוא מסוגל לחתוך פרסה ולהודיע טעית... ואין לך רפיסות יותר גדולה מאדם שנצמד לדעה של עצמו ולא מוכן לרדת מהעץ... אין ילדותיות יותר נמוכה מזו... אין עוצמה יותר גדולה מאהרן הכהן שעומד ומכריז: אני אשם!!! אני לוקח אחריות!!! אני לא בסדר... אין לך מנהיגות גדולה מזו... לך תסביר את זה לבן אדם שלא למד מוסר... לך תסביר את זה למי שמתפעל ממעשים חיצוניים... ראה הוזהרת... אם לא נלמד מוסר הראש שלנו יהיה הפוך!!! אנחנו נתפעל מהחולשות הכי גדולות ונסגוד לאנשים שנצמדים למידות הרעות שלהם... אשרי העם שידע להעריך את ההלקאה העצמית של אהרן הכהן... אשרי העם שזיהה את העוצמה של אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרנן לתורה... המסקנה של המאמר הזה היא לא להיות אהרן הכהן... אלא להתחיל ללמוד מוסר!!! להפסיק להתפעל מסמנים חיצוניים...